

χτίζοντας ΔΕΝ τ(ρ)όπο συνύπαρξης

...την Αυλαία την είχε ανοίξει η ομάδα νέων ΔΕΝηλίκων στις 25 Μαΐου, σε μια εποχή που ονομάζεται Άνοιξη. Μοιράστηκε μαζί μας τη ματιά της γύρω απ' το ερώτημα: Πώς να έμοιαζε άραγε ένας κοινός τόπος διαπολιτισμικής συνύπαρξης, και πώς τον συν-δημιουργούμε; Επέλεξαν από έναν μπαξέ εννοιών 6 λέξεις κλειδιά, και μ' αυτές δημιούργησαν μια ανοιξιάτικη βροχή: διαφορετικότητα - έκφραση - δημιουργία - ομαδικότητα - επικοινωνία - διαπολιτισμικότητα. Καθώς έπεφτε η βροχή πάνω στα ΔΕΝ, πότισε σπόρους που περίμεναν κοιμισμένοι σε γόνιμο έδαφος όλο το χειμώνα. Ακριβώς ένα μήνα αργότερα - στις 25 Ιουνίου, πολύ κοντά στη μεγαλύτερη ημέρα του χρόνου - ξεκινήσαμε το θερινό μας ταξίδι. Συνταξιδιώτες στη ροή του ποταμού και στα κύματα της θάλασσας: ένα ανανεωμένο δίκτυο συνεργατών κι ένα κατά πολύ διευρυμένο δίκτυο νέων. Αφηγούμαι - απ' τη δική μου ματιά- όσα κρατώ απ' το ταξίδι αυτό...

... περί τόπου & τρόπου

Όπως το εξέφρασε η ομάδα εμπυχωτών, το ονείρεμα που καθοδήγησε το σχεδιασμό της δράσης στους επιμέρους τόπους (παραλία Μέσης & Νέστο) - η θεματική δηλαδή που ενέπνευσε όλους, ως κοινός τόπος - ήταν "το περιβάλλον".

Συχνά διαστρεβλωμένη στην αντίληψή μας έννοια, ως αυτό που είναι πέρα, ξέχωρο, έξω από μας: άσχετο, στερημένο σχέσης - α-σύνδετο, στερημένο σύνδεσης. Θα μπορούσαμε άραγε να αντιληφθούμε εαυτό ως μέλος ενός ευρύτερου πλαισίου, σε αλληλεξάρτηση και στηριζόμενο απ' όσα μας περιβάλλουν; Θα μας έκανε διαφορά στο έργο μας με τους νέους στη θερινή δράση;

Επικοινωνήσα τις σκέψεις μου στο δίκτυο συνεργατών - παίρνοντας απ' τα μέλη του την κεντρική ιδέα και δίνοντας πίσω μια ανάπτυξη των πολλαπλών διαστάσεων που αντιλαμβανόμουν:

Στα θερινά ΔΕΝ φέτος, ΑΚΟΛΟΥΘΩΝΤΑΣ ΤΗ ΡΟΗ εστιάζουμε στο περιβάλλον. Ας αναρωτηθούμε λοιπόν...

... τι & ποιος μας περιβάλλει;

... πώς συμβιώνουμε / συνυπάρχουμε με ό, τι μας περιβάλλει;

... τι αλληλεπίδραση μπορούμε να έχουμε;

... πώς μπορούμε να εκφράσουμε τα ευρήματά μας δημιουργικά (η τέχνη ως μέσω εμπύχωσης & δημιουργικής έκφρασης)

Η ενημερότητα του περιβάλλοντος χώρου είναι πολυδιάστατη:

... ενημερότητα για άλλα έμβια όντα που συνυπάρχουν στο χώρο (δίνω φωνή στα ζώα & φυτά γύρω μου - κατασκευάζω φιγούρες)

... τα τοπία & οικοσυστήματα που διαμορφώνονται (χορός, κίνηση, επεξεργασία φωτογραφίας, παιχνίδια με την άμμο, με σκιές)

... εγώ ως ενεργό μέρος ενός τοπίου - πώς σχετίζομαι; πώς παρεμβαίνω; (παρατήρηση, μονοπάτια, φυσικά υλικά & τέχνη στο χώρο)

... τα εσωτερικά μου τοπία (οι πολλές διαφορετικές μου πλευρές) - πώς συνυπάρχουν & με διαμορφώνουν; πώς τις εξελίσσω & μεγαλώνω ψυχοκοινωνικά;

... οι άλλοι γύρω μου - συνύπαρξη & σχέση (εξερευνώ τ(ρ)όπου σχέσης, παίζω, παίρνω-δίνω, κατασκευάζουμε ομαδικά παιχνίδια)

... οι γλώσσες / πολιτισμικές ρίζες γύρω μου & η μεταξύ τους σχέση

... η κοινότητα γύρω μου (Μέση/Γαλάνη) & η σχέση μου μ' αυτήν (εξερευνώ, καταγράφω, επεξεργάζομαι δημιουργικά πολλαπλές αφηγήσεις της κοινότητας)

... ο χώρος μας μέσα στον χώρο της κοινότητας (δημιουργούμε ΔΕΝ-κοινότητα μέσα στις κοινότητες, η σχέση μας με τον Πολιτιστικό Σύλλογο Γαλάνης & τις οικογένειες που παραθερίζουν στην παραλία Μέσης)

Όπως την βίωσα εγώ, κεντρική έννοια για τη θερινή δράση των ΔΕΝ φέτος - σε πολλαπλά επίπεδα - ήταν η εξής:

ΣΥΝΔΕ(Ν)ΟΜΑΣΤΕ

μεταξύ μας ως δίκτυο συνεργατών / μεταξύ μας ως νέοι από διάφορες περιοχές

με ό,τι μας περιβάλλει στο φυσικό τοπίο / με την κοινότητα που μας περιβάλλει/φιλοξενεί ως δράση

"...όλοι έχουμε τις ομοιότητες και τις διαφορές μας, αλλά οι διαφορές, μας φέρνουν πιο κοντά..." (έργο νέων)

Το πώς αντιλαμβάνομαι εαυτό και κόσμο διαφαίνεται στο πώς πράττω. Εξίσου, μέσα από διαφορετική πράξη, είναι δυνατόν να αντιληφθώ εαυτό και κόσμο με διαφορετικό τρόπο.

Οι επιμέρους δραστηριότητες/εργαστήρια της θερινής δράσης έκαναν χώρο ακριβώς γι αυτήν την "διαφορετική πράξη". Κρατάω το γεγονός ότι δεν ήταν καθόλου εύκολο να δομηθούν αυτές οι διαφορετικές δραστηριότητες που οδηγούν σε νέα βιωματική μάθηση. Η μεγαλύτερη αξία των φετινών θερινών εργαστηρίων ήταν ακριβώς ότι διένυσαν την πορεία από τον έναν τρόπο αντίληψης & πράξης στον άλλον.

...προκλήσεις αντίληψης & πράξης οδηγούν σε μερικά κεντρικά ερωτήματα

εγώ κι ο (άγνωστος) άλλος, διαφορετικές αφητηρίες / υπάρξεις: αναζητούμε κοινό τ(ρ)όπο ή παραμένουμε αποκομμένες νησίδες;

παιχνίδι (τραβά με να σε τραβώ): ιστός σχέσεων με κοινό στόχο ή διαφορετικές πλευρές σε πάλη ισχύος;

ο κόσμος των υλικών: τα δώρα της φύσης ή αντικείμενα από ράφι ενός μάρκετ, πολλαπλών χρήσεων ή μιας χρήσης, οδηγούμαι απ' τη δυνατότητα φαντασίας ή ακολουθώ οδηγίες, αξιοποιώ (και ανακυκλώνω) ή χρησιμοποιώ (και πετάω/απορρίπτω);

φυσικό & ανθρώπινο περιβάλλον: συνυπάρχω ή επιβάλλομαι/επιβάλλω τους δικούς μου όρους;

ΒΙΩΝΩ = ΜΑΘΑΙΝΩ: μαζί μαθαίνουμε να δημιουργούμε ροή στο χώρο που μοιραζόμαστε, ροή στο χρόνο που μοιραζόμαστε

Αναφέρω παραδείγματα σε διαφορετικές ηλικίες νέων που έπαιξαν το ρόλο ενός νήματος που συνέδεε τις μέρες, που δημιούργησε ροή στο χώρο αλλά και το χρόνο:

το project [νέων στη Μέση](#) "δημιουργούμε παρέα σε ευρύτερο ανθρώπινο & φυσικό χώρο"

το project της [ομάδας παιδιών στο Νέστο](#) "χώμα+νερό=πηλό"

το project της [ομάδας προεφήβων στο Νέστο](#) "ανακυκλώνω=εμψυχώνω"

το project της [ομάδας εφήβων στο Νέστο](#) "σε τοπ(ι)ο εφηβικό=συνδέω στο παρόν παρελθόν και μέλλον"

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: ενώ εγώ δημιουργούσα τη δική μου ματιά, η ομάδα εμψυχωτών έδενε τη δική της καταγραφή σε δημιουργικά έργα. Είναι ενδιαφέρον ότι, παρόλο που δεν επικοινωνήσαμε σ' αυτό το διάστημα, συνδέονται οι ματιές μας (!) - επιβεβαιώνοντας την ύπαρξη ενός συνδετικού νήματος. Έτσι, για τα παραπάνω παραδείγματα, έχω προσθέσει τον "σύνδεσμο" του κάθε έργου της ομάδας εμψυχωτών σε κάθε παράδειγμα που έδωσα...

ΠΑΡΕ-ΔΩΣΕ: ΔΕΝκοινότητα ενταγμένη στην ευρύτερη κοινότητα

Ήταν αφενός πιο έντονο το πάρε-δώσε με τις κοινότητες Γαλάνης-Τοζοτών & Μέσης που φιλοξένησαν τη δράση, συνάμα και πιο ενταγμένο μέσα στην καθημερινή ζωή. Η πηγή, η ταβέρνα, το καφενείο στο Νέστο, η γειτονιά που με φιλοξένησε βράδια στη Μέση έγιναν τόποι ενημέρωσης για τα ΔΕΝ, τόποι ευρύτερης κουβέντας γύρω απ' τη διαπολιτισμική συνύπαρξη και τις ζωές των νέων - μου έκανε εντύπωση πόσες προσκλήσεις για διάλογο είχα από ντόπιους και επισκέπτες του κάθε επιμέρους τόπου της δράσης.

Η ενήλικη κοινωνία στη Μέση περίμενε τη θερινή δράση με προσδοκίες - ίσως για πρώτη φορά τόσο έντονα. Αυτό διευκόλυνε την ύπαρξη δράσης, ταυτόχρονα έκανε και δυσκολότερο το έργο, μιας και υπήρχαν προσλαμβάνουσες (ιδέες αλλά και παραστάσεις) για το "πώς μοιάζει η δράση των ΔΕΝ". Η ομάδα εμπυχωτών είχε να αντιμετωπίσει δημιουργικά το βάρος μιας προϊστορίας, μιας ταυτότητας των ΔΕΝ στη Μέση - να χτίσει πάνω σε μια εδραιωμένη σχέση, χωρίς να βάλει φρένο σε φρέσκες νέες ιδέες οργάνωσης της δράσης και τις νέες ανάγκες των νέων οι οποίες αναδύονταν καθημερινά.

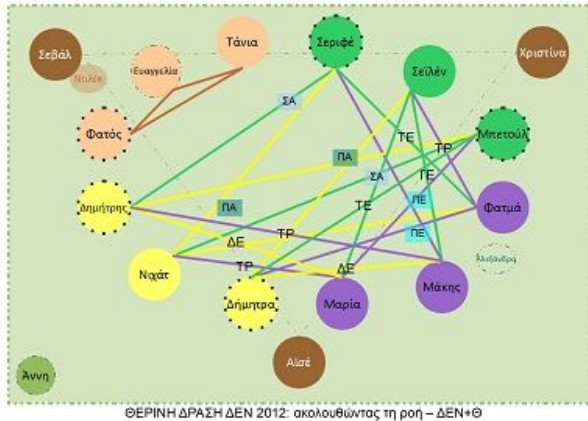
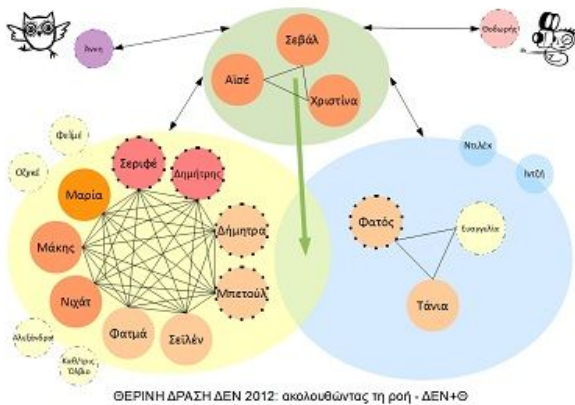
Ο Πολιτιστικός Σύλλογος και η πρόεδρος της τοπικής κοινότητας της Γαλάνης είχαν εγκρίνει - με δικιά τους πρωτοβουλία - την παραχώρηση χώρου και φιλοξενία της δράσης ακόμα πριν την τυπική θετική απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου του Δήμου Τοπείρου. Η επαφή και η μεταξύ μας επικοινωνία έφερε νέες προτάσεις: μια κουβέντα της ομάδας εφήβων με τους παπούδες του χωριού στο καφενείο, έναν νέο τοίχο να βάψουμε ("μας άρεσε τόσο πολύ πέρσι, έχουμε πάλι τη γιορτή μας και θα μας άρεσε να έχει φόντο ο πάγκος μας τις ζωγραφιές σας"). Με ευρηματικό τρόπο, το φετινό έργο του τοίχου αξιοποίησε μισογκρεμισμένα κομμάτια σοβά ως μέρος της τοιχογραφίας, δημιουργώντας έναν ποταμό με νησίδες. Εκεί που άλλος θα αντιλαμβανόταν κάτι παλιό/άχρηστο, εμπυχωτές & νέοι αντιλήφθηκαν κι ανέδειξαν για ακόμα μια φορά την αξία της ανακύκλωσης - αξιοποιώ το παλιό/άχρηστο με νέο τρόπο που το καθιστά χρήσιμο για τη ζωή μου σήμερα..

Η αποδοχή των τοπικών κοινωνιών έκανε πιο πλούσια τη θερινή εμπειρία - η ΔΕΝκοινότητα μπήκε σ' ένα αληθινό πάρε-δώσε με τις γύρω τις κοινότητες. Καθρεφτίζοντας τον ευρύτερο ενταξιακό στόχο του προγράμματος για τους νέους, η ίδια η δράση των ΔΕΝ βγήκε απ' το περιθώριο και την αφάνεια. Άνοιξε προς το δημόσιο χώρο. Ενδεικτικό του ανοίγματος αυτού ήταν τόσο το γλέντι κλεισίματος της δράσης στη Μέση - στο οποίο συμμετείχε ολόκληρη η παραθεριστική κοινότητα - όσο και οι επιστολές με τις οποίες δώρισαν οι νέοι την "Ανακυκωσούπολη" στον Πολιτιστικό Σύλλογο Γαλάνης.

ΣΥΝ-ΔΙΑΜΟΡΦΩΝΟΥΜΕ ΤΗΝ ΕΞΕΛΙΞΗ ΜΑΣ: ΑΠΟ ΤΗΝ ΔΕΗΝΛΙΚΙΩΣΗ ΣΤΟ ΔΙΚΤΥΟ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ

Η αναδιοργάνωση του ΔΕΝ+ [όπως έχουμε ονομάσει το δίκτυο συν(+)εργατών των ΔΕΝ] για τη θερινή δράση (ΔΕΝ+Θ) οδήγησε για ακόμα μια φορά στη συν-διαμόρφωση ενός διαφοροποιημένου τρόπου συμμετοχής στην εμπύχωση της δράσης σε 3 επίπεδα ρόλων (ομάδα εμπυχωτών / ομάδα ευθύνης συντονισμού θερινής δράσης / υπεύθυνη δράσης ΔΕΝ). Ταυτόχρονα, είχαμε την ευκαιρία για ένταξη νέων μορφών συνεργασίας: εθελοντική συμμετοχή στο ρόλο του εμπυχωτή, για όλη τη διάρκεια της δράσης (3 άτομα) και σε επιμέρους δραστηριότητα (5 άτομα).

Ολόκληρο το ΔΕΝ+Θ δοκιμάστηκε/έμαθε (σε κάθε ρόλο: υπεύθυνη δράσης, υπεύθυνη συντονισμού θερινής δράσης, εθελοντική ή αμειβόμενη συμμετοχή ως εμπυχωτής/τρια της θερινής δράσης).

...επιμόρφωση εν δράσει: δοκιμάζομαι & μαθαίνω...

να ορίζω / να οριοθετώ

να επικοινωνώ ως συν-εργάτης / να διαπραγματεύομαι ιδέες & προτάσεις

να συνδέω (συνεργάτες μεταξύ τους / νέους μεταξύ τους)

να αναλαμβάνω ευθύνη συντονισμού / ευθύνη εμπύχωσης ομάδων νέων

να (επανα)συνδέομαι με άλλο ρόλο - ρίζες ΔΕΝ στο 2003, ΔΕΝήλικες

Κρατώ μια ιδιαίτερη πτυχή του φετινού ΔΕΝ+Θ: το γεγονός ότι 5 από τους 12 συνεργάτες είναι νέοι ενήλικες οι οποίοι “μια φορά κι έναν καιρό” συμμετείχαν ως νέοι έφηβοι σε δράσεις των ΔΕΝ. Ήταν μεγάλη πρόκληση γι αυτούς να ενηλικιωθούν σε νέο ρόλο, εμπυχώνοντας με τη σειρά τους νεότερες γενιές. Για το δικό μου ρόλο - έχοντας βιώσει την πορεία από το 2003 ως σήμερα μιας δράσης που συνεχώς εξελίσσεται – ήταν μεγάλη η συγκίνηση αλλά κι η περηφάνια που ένιωσα καθώς σκεφτόμουν ότι είναι μια στιγμή στο χρόνο μοναδική για τα ΔΕΝ, μια επιβεβαίωση ενός αέναου κύκλου πάρε-δώσε, συναλλαγής, πραγματικής ένταξης. Στο κλείσιμο της τελευταίας μας ολομέλειας, αμαβιώσαμε μία τελετή. Είχαμε αφήσει στη ροή του Νέστου μια ονειροπαγίδα το καλοκαίρι του 2003 – στην πρώτη θερινή δράση. Παρέδωσα την φετινή ονειροπαγίδα (με κεντρικό φύλακα τη λέξη “συνέπεια”) στον μοναδικό σημερινό συνεργάτη εκείνης της δράσης, ο οποίος την παρέδωσε στους σημερινούς εμπυχωτές/τότε έφηβους, οι οποίοι την παρέδωσαν σ' έναν έφηβο της φετινής ομάδας εφήβων, ο οποίος την άφησε στη ροή του Νέστου. Ο νέος βούτηξε, για λίγο συνοδεύοντας την. “Ο σημερινός νέος κυνηγάει τα όνειρά του” σκέφτηκα φωναχτά, ολοκληρώνοντας το παραμύθι που εξιστορούσα. Κι ένιωσα ότι η πορεία της δράσης των ΔΕΝ κάπως έχει συμβάλλει σ' αυτήν την πολύτιμη δεξιάτητα...

(ΠΑΡ)ΑΚΟΛΟΥΘΩΝΤΑΣ ΤΗ ΡΟΗ

... σχεδιάζουμε την πορεία της δράσης και των επιμέρους δραστηριοτήτων κάθε βδομάδα κάνοντας “στάση” μεταξύ βδομάδων και γεφυρώνοντας το χρόνο (που βρισκόμαστε; που βρισκόμαστε; που πάμε;)

Τα μέλη του θερινού δικτύου συνεργατών κρατούσαν καθημερινό ημερολόγιο σε όλη τη διάρκεια της δράσης. Σε συνεργασία με την ομάδα συντονισμού της θερινής δράσης, σχεδιάσαμε έναν μπούσουλα για την αξιοποίηση των ημερολογίων των εμπυχωτών στις Κυριακάτικες ολομέλειες κάθε βδομάδας. Για πρώτη φορά, δοκιμάσαμε και πετύχαμε την παρακολούθηση/καταγραφή μιας δράσης καθώς αυτή εξελισσόταν. Η αξιοποίηση των ημερολογίων εμπυχωτών σε κάθε ολομέλεια/στάση ήταν σημαντική διαδικασία. Συμβάλλαμε όλοι ώστε να μαζεύετε υλικό στο “καλάθι των θεμάτων” κάθε βδομάδας, εργαλείο το οποίο μας επέτρεψε να εστιάζουμε την κουβέντα μας, ν' ανακαλύπτουμε και να επεξεργαζόμαστε τυχόν δυνατά αλλά και αδύναμα σημεία της δράσης, και να αναπροσαρμόζουμε κατάλληλα το σχεδιασμό και την ενέργεια μας ώστε να ανταποκρίνεται στις ανάγκες που αντιλαμβανόμασταν.

... αναπροσαρμόζουμε το δίκτυο συνεργατών & τη δράση, απαντώντας δημιουργικά σε ανατροπές / αλλαγές / νέες ανάγκες που αναδύονται καθώς πορευόμαστε στο χρόνο της δράσης

Σημαντική πτυχή της θερινής δράσης ήταν η δυνατότητα που αναπτύξαμε σταδιακά μέσα στις τέσσερις βδομάδες να μελετάμε τη ροή και να αναπροσαρμόζουμε εαυτό και δράση ώστε ο σχεδιασμός της να χτίζει πάνω στις δραστηριότητες χωρίς να εμμένει άκαμπτα στον προαποφασισμένο σχεδιασμό. Η δράση παρέμεινε ανοιχτή σε προτάσεις της ίδιας της κοινότητας στη Μέση και στη Γαλάνη, και οι συνεργάτες της ανέπτυξαν την ικανότητα να διαπραγματεύονται μεταξύ τους αλλά και με τις ομάδες νέων ως προς την δυνατότητα εφαρμογής της κάθε νέας πρότασης. Δεν ήταν εύκολη η πλοήγηση, κι απαιτούσε μεγάλη κατάθεση ενέργειας απ' όλους τους ρόλους – ως βίωμα όμως, είχε το μεγάλο κέρδος μιας δράσης που ήταν απρόβλεπτη, συναρπαστική στην εξέλιξη της και πλούσια σε (παντός είδους) ανατροπές!

... εντάσσουμε επισκέπτες/εμπυχωτές

Η ευελιξία που αποκτήσαμε σιγά-σιγά μας επέτρεψε τη δημιουργική ένταξη επισκεπτών/εμπυχωτών. Η δράση έγινε πιο πλούσια καθώς ο κάθε επισκέπτης έφερνε τη δική του τέχνη/γνώση/εμπειρία. Κρατώ το γεγονός ότι η ομάδα εμπυχωτών κατάφερε να καλωσορίσει την πρόκληση ένταξης μιας τόσο διαφοροποιημένης γκάμα ανθρώπων (τους εθελοντές του Ερυθρού Σταυρού, συνεργάτες του Κέντρου Πρόληψης ΟΚΑΝΑ Ξάνθης, τον Συνήγορο του Παιδιού, μία αφηγήτρια παραμυθιού και γνώριμη συνεργάτιδα των ΔΕΝ, μία εκπαιδευτικό των ΚΕΣΠΕΜ, μία κατασκευάστρια χειροποίητων κοσμημάτων). Η ίδια η προσπάθεια ένταξης έφερε μαζί της δοκιμασία και μια πλούσια διαδικασία μάθησης – τόσο για την ομάδα συντονισμού όσο και για την ομάδα εμπυχωτών της δράσης – γύρω από ουσιαστικά ερωτήματα, όπως: Πώς εντάσσουμε τον επισκέπτη σ' ένα πλαίσιο εμπύχωσης που έχουμε εμείς την ευθύνη να ορίσουμε, να διαπραγματευτούμε μαζί του/της; Πώς αξιοποιώ στη ροή των δραστηριοτήτων την ιδιαίτερή του τέχνη/γνώση; Πώς συνδέομαι/ενθαρρύνω σύνδεση ώστε να είναι εφικτή μια διεργασία συν-δημιουργίας;

ΦΤΑΝΕΙ ΑΡΑΓΕ ΜΙΑ ΓΕΥΣΗ;

Η μεγαλύτερη ίσως πρόκληση των Θερινών ΔΕΝ 2012 στο Νέστο ήταν η εξής: πώς να ενσωματώσει κανείς τόσους νέους σε μία πεπερασμένων δυνατοτήτων δράση; Η απάντηση δόθηκε με πρόταση της ομάδας συντονισμού της δράσης: δημιουργώντας την ευκαιρία για διαφοροποιημένη εμπειρία/συμμετοχή.

Για την 1η και 3η βδομάδα καλέσαμε σε συμμετοχή νέους με εμπειρία θερινών ή/και χειμερινών ΔΕΝ και νέους των περιφερειακών ΚΕΣΠΕΜ – αφιερώνοντας 1 ημέρα σε κάθε ομάδα που σχηματίστηκε. Έτσι, [ΟΙ ΝΕΟΙ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΩΝ ΚΕΣΠΕΜ](#) είχαν την ευκαιρία να συμμετέχουν συνολικά 2 ημέρες.

Για την 2η και 4η βδομάδα, καλέσαμε νέους με εμπειρία θερινών ή/και χειμερινών ΔΕΝ – αφιερώνοντας 2 ημέρες σε κάθε ομάδα που σχηματίστηκε. Έτσι, οι νέοι με προηγούμενη εμπειρία ΔΕΝ είχαν την ευκαιρία να συμμετέχουν συνολικά 6 ημέρες.

Κατ' αυτόν τον τρόπο, η δράση μπόρεσε να ανταποκριθεί σε 275 αιτήσεις συμμετοχής για το Νέστο. Με συνεχή επικοινωνία με τους γονείς για ακυρώσεις συμμετοχής κατά τη διάρκεια της δράσης, μπορέσαμε να δώσουμε την ευκαιρία συμμετοχής σε συνολικά 250 νέους, έστω κι αν η ευκαιρία συμμετοχής ήταν μόνο για μία ημέρα. Φτάνει, άραγε, μία γεύση;

Καμιά φορά - σκέφτομαι - οι νέοι δίνουν απαντήσεις σε ερωτήματα που εμείς διαμορφώνουμε, αρκεί να ψάχνουμε το πεδίο αντί του μυαλού μας για την απάντηση. Έτσι έγινε για μένα, όταν πολύ αρχικά στην πορεία αναρωτιόμουν αν είχαμε κάνει καλά να προσφέρουμε φέτος διαφοροποιημένη συμμετοχή στους νέους. Κλείνω τη ματιά μου με το κείμενο μιας έφηβης, γιατί απαντάει σε πολλά περισσότερα απ' όσα είχα ρωτήσει...

ΖΩΗ ΧΩΡΙΣ ΦΥΣΗ, ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΧΩΡΙΣ ΑΝΑΠΝΟΗ...

26 του βου μήνα 2012 σήμερα...

Αρχίζει μια ακόμη διαδρομή...

Μια ομάδα με θαυμαστά κορίτσια και τρομερά αγόρια...

Δυο υπέροχα άτομα που μας προστατεύουν, που προτίμησαν να μείνουν δίπλα μας και να μας βοηθήσουν να γνωρίσουμε τη φύση...

Στην αρχή κυριαρχούσε η ντροπή στην ανώνυμη σχέση μας...

Ενώ τώρα η αγάπη κυριαρχεί στη σχέση που ονομάστηκε ΦΙΛΙΑ...

Φίλοι και Φύση τα μόνα πράγματα που μας συντροφεύουν σε όλη μας τη ζωή...

Η θερμοκρασία του νερού, το χρώμα του ακόμα η γεύση του, ολοκληρώνουν τη φύση και τη χαρούμενη μας μέρα...

Μακάρι να μπορούσα να συνεχίσω με τα ΞΥΛΙΝΑ ΚΕΦΑΛΙΑ αλλά όπως όλοι οι άνθρωποι έχω και εγώ τις υποχρεώσεις μου...

Ευχαριστούμε όλοι στους εμπυχωτές αλλά και σε όλους που μας έφεραν σε επαφή με τη φύση και γνωρίσαμε πάρα πολλά...

Ανταλλάξαμε ιδέες...

Συμπαθήσαμε ο ένας τον άλλον...

Ηρεμήσαμε, χαλαρώσαμε...

Μία αξέχαστη μέρα...

Τελειώνει η διαδρομή και είμαστε πλέον μια ΥΠΕΡΟΧΗ ΠΑΡΕΑ...

ΤΑ ΞΥΛΙΝΑ ΚΕΦΑΛΙΑ

Έξυπνα και θαυμαστά άτομα...

Ελπίζω μην χαθούμε...

Με αγάπη Μ.